

הנחיה מס' 11.2 - מקרים מתאימים להגשת בקשה להקדמת מועד הדיון בערעור, והצורך לציין על גבי תיק שמוגש בו ערעור אם עוכב ביצוע העונש	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002

11.2 מקרים מתאימים להגשת בקשה להקדמת מועד הדיון בערעור, והצורך לציין על גבי תיק שמוגש בו ערעור אם עוכב ביצוע העונש

1. כידוע, עת נדון ערעור על חומרתו או קולתו של עונש, נוהגת ערכאת הערעור לתת במסגרת שיקוליה משקל נכבד לשאלת הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ומאז מתן פסק הדין בערכאה הראשונה. הדבר, כמובן, בולט במיוחד מקום שבגזר הדין לא הוטל מאסר כלל, והתביעה בערעורה מבקשת הטלת עונש מאסר; וכן במקום שניתנה דחייה בריצוי המאסר, באופן שהנאשם משוחרר עד לסיום הדיון בערעור.
2. מכיוון שכך, במקרה שבו לא הוטל עונש מאסר על ידי הערכאה הראשונה, והתביעה בערעורה מתכוונת לדרוש הטלת מאסר בפועל על הנאשם, יש לבקש הקדמת מועד הדיון בערעור, על מנת שלא תסוכל מטרת הגשת הערעור.
3. יש להגיש בקשה להקדמת מועד הדיון גם במקרה שבו הוטל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודת שירות והמדינה מערערת על קולת העונש. בנוסף, במקרה מעין זה ראוי לבקש גם עיכוב של ריצוי העונש עד לתום הדיון בערעור.¹
4. גם במקרה שבו הוטל על הנאשם עונש מאסר, אך ריצוי העונש נדחה על ידי הערכאה הראשונה לבקשת הנאשם עד לשמיעת הדיון בערעור, יש מקום לבקש הקדמת הדיון בערעור. אולם, במקרה שכזה, לא תמיד מודע הפרקליט המקבל את התיק לשם הופעה בערעור לכך שבתיק ניתנה דחיית ביצוע, והדבר עלול להתגלות לו רק בסמוך למועד שמיעת הערעור. הניסיון מראה, שמועד זה עשוי לא פעם להיקבע זמן רב לאחר הגשת הערעור; ובמקרים אלו, כאמור, עצם חלוף הזמן עשוי להוות שיקול לקבלת ערעורו של הנאשם. לא זו אף זו, עצם הדחייה בריצוי העונש גורמת לא פעם לכך ששמיעת הערעור תקבל עדיפות נמוכה לעומת ערעורים של נאשמים המרצים עונשי מאסר.
5. לפיכך, על מנת למנוע מצב שבו הדיון בערעור יקבע למועד המרוחק זמן רב ממועד מתן גזר הדין בערכאה הראשונה, יש לציין באופן בולט על כריכת התיק ועל גיליון הרישומים, וכן במכתב המלווה את התיק הנשלח לפרקליטות המטפלת בערעור, כי ניתנה דחיית ביצוע בתיק. זאת, על מנת להסב את תשומת לבו של מקבל התיק לכך שיש לפעול להקדמת הדיון בערעור.

¹ לעניין זה ראו: "הגשת בקשה מטעם המדינה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שנקבע כי ירוצה בעבודת שירות, במקרה של שקילת הגשת ערעור על קולת העונש" הנחיות פרקליט המדינה 9.14 (התשס"ג).

<p align="center">הנחיה מס' 11.2 - מקרים מתאימים להגשת בקשה להקדמת מועד הדיון בערעור, והצורך לציין על גבי תיק שמוגש בו ערעור אם עוכב ביצוע העונש</p>	<p align="center">הנחיות פרקליט המדינה</p>
<p align="center">עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003</p>	<p align="center">2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002</p>

6. מקרה נוסף שבו ראוי להגיש בקשה להקדמת מועד הדיון בערעור, הוא מקרה שבו הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אך קיים חשש כי הנאשם יסיים לרצות מחצית או שני שלישי מתקופת המאסר לפני שמיעת ערעור הקולא. גם במקרה זה ראוי לבקש את הקדמת מועד הדיון בערעור, תוך ציון המועד שבו עתיד הנאשם לסיים תקופת המאסר המאפשרת לוועדת השחרורים לשחררו ברישיון.²

7. את הבקשה להקדמת מועד שמיעת הערעור, בצירוף הודעת הערעור, וכן הודעה על המועד שנקבע לשמיעת הדיון, יש לשלוח גם לתיק ועדת השחרורים של האסיר המצוי בפרקליטות המחוז הנוגעת בדבר. ניתן לברר באיזו פרקליטות מצוי התיק על ידי פניה לכל אחת ממזכירויות הפרקליטות העוסקות בנושא ועדת השחרורים. מזכירויות אלה מפוזרות בפרקליטויות המחוז השונות.

² לעניין זה ראו: "קיום דיון בפני ועדת השחרורים, כאשר תלוי ועומד ערעור מטעם המדינה על גזר הדין" הנחיות פרקליט המדינה 12.3 (התשס"ג).